

Signar á Brúnni hefur trivist væl millum bæði lærarar og börn á Ziskatrøð

MYNDIR: EYDII MYNDIR

– Eg kom til ein góðan og væl ríkan skúla, og eg kendi meg frá fyrsta degi vælkomnan. Vit hava eisini havt eitt gott arbeiðslag í skúlanum, og eg kenni tað, sum at lærarar og leiðsla hava lyft í felag, og tá er alt nógv lættari. Mær hevur dámt væl næmingarnar, og samstarvið við foreldrini hevur verið gott, so eg havi bert positiva hugsan um hesa tíðina sum skúlastjóri.

Signar á Brúnni var fremmandur í skúlaumhvørvinum í Klaksvík, tá ið hann gjørdist stjóri í øðrum av fólka-skúlanum í býnum.

– Tað var ein fyrimunur fyri meg, at eg kom uttanífrá til skúlan á Ziskatrøð. Eg var ikki bundin at nøkrum bólki, tá ið tað kom til skúlaslap í Klaksvík. Og tað var ein fyrimunur, tá ið nú ein av mínum uppgávum var at virka fyri eini samanlegging av skúlanum í Klaksvík – Skúlanum á Ziskatrøð og Skúlanum við Ósánna – og eg merkti beinanvegin, at ein partur av ímóti hesi samanlegging.

– Vit hava arbeitt við samanleggingini, men mótstøðan hevur verið so mikið stór, at har eru vit ikki komin á mál. Men eg hugs, at alt tekur sína

sodningartíð, og soleiðis er helst eisini í hesum føri. At tveir skúlar liggja síð um síð, og lítið samstarv er millum teir, er framvegis ófatiligt fyri mær, og eg rokni við, at tað er bara spurningur um tíð, áðrenn báðir skúlarnir verða ein eind, sigur Signar á Brúnni.

Fer ikki at keða seg

Tá ið hetta skúlaárið er av, gevst Signar á Brúnni sum skúlastjóri í Klaksvík.

– Tað verður við sorgblíðni, at eg gevist, men hinvegin er tað gott at fara

úr einari veitslu, meðan veitslan er upp á tað besta, og soleiðis havi eg tað. Eg havi so at siga bara góð minni frá míni tíð í Klaksvík, sigur hann.

– Eg verði oftur spurður, hvat eg nú fari at gera, sum at alt er liðugt eftir hetta. Men eg havi nógv áhugamál, sum eg kann brúka tíð uppá. Sum yngri plagdi eg at mála og tekna, men tá eg bleiv tingmaður í 1970, steðgaði eg upp við á tí økinum. Eg havi tikið penslarnar fram aftur og kundi hugsað mær at gjørt meira við tað aftur. Annars dámar mær væl at lesa, at smíða, og at fáast við plantur og trø. Vit hava eini eldri hús á Skipanesi – í Grótinum – og har fara vit at fríðka um komandi tíðina, og so kundi eg hugsað mær at ferðast meira og uppliva onnur lond.

Tað er eisini onkur fyrimunur við at gevast við fasta starvinum eftir eitt drúgt arbeiðslív.

– Tað verður eisini gott at verða meira leysur og ikki skula møta klokkan 8 hvønn dag til arbeiðis. Nú kann eg sjálvur velja, hvat eg fari at gera, og eg fari ikki at keða meg.

– Tey størvini, eg havi havt, hava verið stórar avbjóðingar, og nú fari eg til

nakað meira avslappandi. Spurningurin er sjálvandi, hvussu tað fer at vera, og eg kann ikki svara tí sum er. Eg veit, at eg havi nógv áhugamál, men tað kann eisini verða, at eg fari at blanda meg uppí onkrastaðni. Eg vil gjarna verða upptikin av tí, sum hevur mín áhuga, og eg havi verið so heppin í mínum lívi, at eg havi tikist við tað, sum hevur havt mín stóra áhuga, sigur Signar á Brúnni.

FAKTA

Navn: Signar á Brúnni

Aldur: 67 ár

Bústaður: Fuglafjørður

Útbúgving: Lærari

Starv: Stjóri í Skúlanum

á Ziskatrøð í Klaksvík

Løgtingsmaður: 1970-80, 1984-2000

Landsstýrismaður: 1989-1991, 1993-1994 og 1998-2000